

BILJEŠKE O AUTORIMA

Jadranka Rebeka Anić doktorirala je na Katoličko-teološkom fakultetu Sveučilišta u Beču. Kao znanstvena suradnica radi u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar – Centar Split. Predaje u sklopu predmeta *Religija i rod* magistarskog programa Religijskih studija Sveučilišta u Sarajevu. Kao vanjska suradnica Odjela za sociologiju Sveučilišta u Zadru predavala je kolegij *Žene i Crkva*. Autorica je niza radova s područja feminističke teologije. Osim knjige *Više od zadanoga. Žene u Crkvi u Hrvatskoj u 20. stoljeću* (2003.), koautorica je triju priručnika i suurednica nekoliko međunarodnih i domaćih zbornika. Sudjelovala je u nekoliko međunarodnih i domaćih projekata te vodila dva projekta Franjevačkog instituta za kulturu mira: *Muško i žensko, stvori ih. Žene i muškarci u življenu i službi Božjeg poslanja i Nasilje nad ženama u obitelji – teološko-pastoralni izazov*. Članica je dviju međunarodnih i dvoju domaćih udruga te predsjednica Hrvatske sekcije Europskog društva žena u teološkom istraživanju. Područje interesa: teološka antropologija, feministička teologija, pastoralna teologija.

Nadežda Čaćinović školovala se u Zürichu, Bernu, Beogradu, Murskoj Soboti i Ljubljani. Studirala je filozofiju, komparativnu književnost, povijest umjetnosti i lingvistiku u Ljubljani, Bonnu i Frankfurtu. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Ljubljani (filozofiju i komparativnu književnost), a doktorat iz filozofije obranila je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1976. zaposlena je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, najprije kao asistentica pa kao docentica (1985.), izvanredna profesorica (1989.) te redovita profesorica (1998.). Od 1995. do 1999. godine redovito gostuje kao profesorica na Jan van Eyck Postgraduate Centre u Maastrichtu. Godine 1995. sudjeluje u osnivanju Centra za ženske studije u Zagrebu i od tada ondje i predaje. Objavila je sljedeće knjige: *Subjekt*

kritičke teorije (1980.), *Pisanje i mišljenje* (1981.), *Estetika njemačke romantičke* (1987.), *Estetika* (1988.), *Ogled o pismenosti* (1994.), *U ženskom ključu* (2001.), *Doba slika u teoriji mediologije* (2001.), *Parvulla aesthetica* (2004.), *Vodič kroz svjetsku književnost za inteligentnu ženu* (2007.), *Zašto čitati filozofe* (2009.), a uredila je i zbornik *Žene i filozofija* (2006.). Područje interesa: estetika, odnosno teorije medija i percepcije u najširem smislu – u umjetnosti, u povijesti knjiga i čitanja, s obzirom na različite skopičke režime, te filozofiju roda.

Alison Diduck završila je dodiplomski studij 1979. u Manitobi (Kanada), a 1983. u istom gradu diplomirala je pravo. 1988. godine magistrirala je pravne znanosti na Sveučilištu u Londonu. Redovita je profesorica na University College London. Predaje kolegije: *Uvod u pravo*, *Pravna metoda*, *Pravna teorija i Obiteljsko pravo* na dodiplomskom studiju te *Pravna teorija, Rod, pravo i država*, *Tekuća pravna pitanja, Rod i ljudska prava* na poslijediplomskom studiju. Od 1984. do 1992. godine bila je odvjetnica u Winnipegu (Kanada), a specijalizirala se za obiteljsko pravo, prava djece i pravo jednakosti prema kanadskoj Povelji prava. Njezini su interesi u području obiteljskog prava, pravne teorije, ljudskih prava, roda i feminističkih perspektiva u pravu. Objavljivala je u mnogim domaćim i međunarodnim časopisima te zbornicima radova. Njezine su knjige: *Law's Families* (2003), *Family Law, Gender and the State* (with Felicity Kaganas, 1st ed 1999; 2nd ed 2006), *Feminist Perspectives on Family Law* (with Katherine O'Donovan, 2006), and *Marriage and Cohabitation: Regulating Intimacy, Affection and Care* (2008).

Judith Frishman završila je dodiplomski studij 1976. godine (*Magna cum laude*) na Barnard Collegeu (Columbia University). Poslijediplomski (1983.) i doktorski studij (1992., *Cum laude*) iz semitskih studija završila je na Sveučilištu u Leidenu (Nizozemska) gdje je od 1995. do 2005. godine bila nositeljica Katedre za povijest židovsko-kršćanskih odnosa. Od 1998. do 2009. godine bila je redovita profesorica *Povijesti i kulture rabinskog judaizma* na Sveučilištu u Tilburgu, a od rujna 2008. nositeljica je Katedre židovskih studija na Fakultetu humanističkih znanosti, Sveučilište u Leidenu. Profesorica Judith Frishman u svojim se istraživanjima fokusirala na židovsko-kršćanske odnose, s naglaskom na židovske vjerske reforme i životne uvjete u Nizozemskoj i Njemačkoj od osamnaestog do dvadesetog stoljeća. U svojim istraživanjima bavi se i posljedicama prosvjetiteljstva i modernizacije na židovski

kolektivni i individualni identitet u Zapadnoj Europi. Nedavno je pokrenula komparativno istraživanje o emancipaciji Židova u Zapadnoj Europi tijekom devetnaestog i ranog dvadesetog stoljeća te muslimana u današnjoj Europi.

Branka Galić doktorirala je u području društvenih znanosti, polje sociologije, na Sveučilištu u Zagrebu 1999. godine. Od 2002. godine zaposlena je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radi na projektima *Modernizacija i identitet hrvatskog društva*, *Socio-kulturalna integracija i razvoj* te *Multikulturalizam – politike i novi društveni pokreti*. Bila je voditeljica projekata *Identifikacija standarda diskriminacije žena pri zapošljavanju u Republici Hrvatskoj* (2007.) i *Percepcija, iskustva i stavovi o rodnoj diskriminaciji u Hrvatskoj* (2009.). Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu nositeljica je kolegija *Sociologija roda, Feminističke teorije i pokreti* te *Sociologija porodice*, od kojih je prva dva uvela na Zagrebačko sveučilište. Na doktorskom studiju sociologije u Zagrebu predaje kolegij *Rod, ženski pokreti i društvo*. Na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu u Zagrebu nositeljica je kolegija *Sociologija rada*. Na Filozofskom fakultetu u Splitu uvela je kolegij *Sociologija žena* (2008.). Područja njezina interesa jesu teorijska i empirijska istraživanja s područja žena i roda, rodнog identiteta, rodne stratifikacije, rodne diskriminacije, seksizma i feminističkih teorija i pokreta. Godine 2005. inicirala je i pokrenula interdisciplinarnu međunarodnu znanstvenu konferenciju *Društvena stigmatizacija žena – primjer ženskih reproduktivnih prava* (u organizaciji Hrvatskog sociološkog društva i Zaslade „Heinrich Böll“).

Marija Geiger Zeman radi kao znanstvena suradnica u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu. Diplomirala je 1997. godine, magistrirala 2005. godine i doktorirala 2008. godine sociologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U fokusu njezina znanstvenog interesa jesu socio-kulturalni aspekti održivog razvoja, rodne dimenzije odnosa prema prirodi, potencijali i dosezi lokalnih kultura u održavanju i promoviranju biokulturnog diverziteta. Predaje na Hrvatskim studijima i na Studiju dizajna (pri Arhitektonskom fakultetu) u Zagrebu. Sudjelovala je na dva međunarodna projekta te izlagala na nekoliko međunarodnih skupova. Autorica je niza radova, dviju autorskih knjiga, *Kulturalni ekofeminizam – simboličke i spiritualne veze žene i prirode* (2006.) i *S onu stranu monokulture – tradicijska znanja o okolišu i mreža života* (2009.), te koautorske knjige *Uvod u sociologiju (održivih)*

zajednica (2010.). Dobitnica je Godišnje državne nagrade za znanost za 2009. godinu (područje društvenih znanosti).

Ivana Kapor Šafranko diplomirala je 2004. godine na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, pri Studijskom centru za socijalni rad, gdje je sudjelovala i u izvođenju nastave (vodila vježbe iz kolegija *Socijalni rad s porodicom*). Na DID Deutsch-Institut u Frankfurtu na Majni u Njemačkoj 2003. godine završila je program usavršavanja njemačkog jezika. Od 2005. godine zaposlena je u Ministarstvu obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, u Upravi za branitelje, Odjel za psihosocijalnu pomoć. Također, od 2004. godine vanjski je suradnik ustanove za skrb o maloljetnicima s poremećajima u ponašanju *Andante Jugendhilfe gGmbH* iz Dortmundu. Poslijediplomski doktorski studij iz socijalne politike upisala je 2006. godine na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Područja znanstvenog interesa: politika zapošljavanja, nezaposlenost, socijalni položaj žena, demografija.

Biljana Kašić feministička je teoretičarka i aktivistica, a područja njezina znanstvenog interesa jesu feminističke teorije i teorije identiteta, epistemologija i etika, postkolonijalni studiji i dekolonizacija spoznaje, pravednost i kultura otpora. Svojim dugogodišnjim znanstvenim i predavačkim radom te gostovanjem u različitim znanstvenim i obrazovnim ustanovama u Hrvatskoj i inozemstvu promiče i osvjeđuje važnost feminističke politike spoznaje kao osobitoga "teorijskog aktivizma" i interdisciplinarnog polja znanja. Dugogodišnja je koordinatorica neovisne obrazovne ustanove Centra za ženske studije (1995. – 2006.), a sada djeluje kao profesorica na Odjelu za sociologiju Sveučilišta u Zadru. Do sada je osobno ili u koautorstvu objavila nekoliko knjiga kao i više znanstvenih i stručnih radova u Hrvatskoj i inozemstvu te sudjelovala u desetak projekata nacionalne i međunarodne razine. Članica je Hrvatskoga sociološkog društva i Centra za ženske studije, članica europske sveučilišne mreže ATHENA3 i europske sveučilišne udruge AtGender (*The European Association for Gender Research, Education and Documentation*), a u statusu je vanjske ekspertice Vijeća Europe. U uredništvu je časopisa *Treća* Centra za ženske studije.

Smiljana Leinert Novosel diplomirala je i doktorirala na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu, gdje ostvaruje svoju profesionalnu karijeru – danas je redovita profesorica u trajnom zvanju. Na Fakultetu političkih znanosti sudje-

luje u nastavi na dodiplomskoj, diplomskoj te doktorskoj razini u predmetima *Statistika*, *Komunikologija*, *Mediji i rodne uloge*, *Žene i politika*; a također sudjeluje u izvođenju poslijediplomskoga specijalističkog studija *Vodstvo* na Ekonomskom fakultetu te doktorskog studija na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu. Prof. dr. sc. Leinert Novosel sudjelovala je na mnogim domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima, a od 2001. do 2003. godine bila je članica ekspertne skupine Vijeća Europe za balansiranu participaciju žena i muškaraca u procesima političkog i javnog odlučivanja. Objavila je brojne radove u domaćim i stranim časopisima, a autorica je nekoliko knjiga i monografija. Tijekom godina bila je voditeljica brojnih projekata vezanih uz proučavanje društvenog položaja žena te javno komuniciranje. Na fakultetskoj i sveučilišnoj razini obnašala je najviše dužnosti: dekansku, prodekansku, voditeljice Studija novinarstva i odnosa s javnošću, predsjednice Vijeća društveno-humanističkog područja. Aktivna je u znanstvenoj i široj društvenoj zajednici, što je vidljivo u suradnji s udrušgama civilnog društva i medijske istupe uz odgovarajuće teme. Tri su njezina ključna područja znanstvenog interesa i djelovanja: onaj metodološki, vezan uz istraživanja u političkim znanostima, drugi je usmjeren na proučavanje rodnih politika u različitim regijama svijeta, s posebnim naglaskom na zemlje demokratske tranzicije, posebice iskustva Hrvatske; treći smjer interesa i proučavanja vezan je uz javno komuniciranje u području politike i gospodarstva.

Igor Martinović diplomirao je na Pravnom fakultetu u Rijeci 2007. godine, kao jedan od deset posto najboljih studenata u generaciji. Od 1. veljače 2008. godine radi kao znanstveni novak – asistent na Katedri za kazneno pravo Pravnog fakulteta u Rijeci, na projektu *Europske perspektive kaznenopravnog statusa žena*. U sklopu navedenog projekta istražuje specifične kaznenopravne i kriminološke sadržaje koji su važni za problematiku kriminaliteta žena. Osim navedene problematike, zanimaju ga razne teme vezane uz kaznenopravnu dogmatiku, kriminologiju, kriminalnu politiku, ali i različiti izvanpravni znanstveni sadržaji. Od 2008. godine pohađa poslijediplomski studij kaznenopravnih znanosti pri Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Sudski je vježbenik (volonter) na Općinskom sudu u Rijeci. Član je Hrvatskog udruženja za kaznene znanosti i praksi te Hrvatske udruge za europsko kazneno pravo. Aktivno govori engleski i ruski jezik, a pasivno njemački i slovenski jezik.

Elizabeth Poskitt završila je medicinu na Sveučilištu u Cambridgeu i bolnici St. Thomas u Londonu te specijalizirala pedijatriju. Radila je u Velikoj Britaniji (University of Liverpool; London School of Hygiene & Tropical Medicine) i u Africi. Iako je pedijatrica opće prakse, s velikim kliničkim i predavačkim iskustvom, predmet njezinih istraživanja posebice je nutricionizam u pedijatriji: poremećaji u prehrani i prekomjerna težina/pretilost. Elizabeth Poskitt pridružila se *International Federation of University Women* (IFUW) kao članica Udruženja Ugande 1968. godine. Bila je predsjednica IFUW-a od 1995. do 1998. godine te sudjelovala na Četvrtoj svjetskoj konferenciji o ženama u Pekingu 1995. i Svjetskoj konferenciji o visokom obrazovanju u Parizu 1968. godine. Za rad na čelu *MRC Dunn Nutrition Research Unit* područnog centra Gambija (1993. – 1998.) i kao predsjednica IFUW-a, kraljica Elizabeta II. dodijelila je Elizabeth Poskitt titulu O.B.E. (*Officer of the British Empire*). Od 2005. do 2008. bila je predsjednica *British Federation of Women Graduates*, predsjedajući 2007. proslavom stogodišnjice organizacije.

Ivana Radačić diplomirala je pravo 2001. godine na Sveučilištu u Zagrebu, magistrirala kriminologiju 2002. na Sveučilištu u Cambridgeu te 2003. godine pravo na Sveučilištu u Michiganu. Pravne znanosti (područje međunarodnih ljudskih prava žena) doktorirala je 2008. godine na University College London. Za svoj doktorski rad dobila je nagradu *UCL Jurisprudence Review*. Zaposlena je u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar kao viša asistentica, a kao vanjska suradnica predaje na Hrvatskim studijima. Također je gošća predavačica na University College London, European Inter-University Centre for Human Rights and Democratisation i UN University for Peace. Ekspertica je Vijeća Europe o Europskoj konvenciji za ljudska prava i članica Instituta za ženska ljudska prava za pravnice u centralnoj i istočnoj Europi. Surađuje sa sljedećim udružinama: Centar za mirovne studije, Centar za ženske studije i B.a.B.e. Radila je na Europskom sudu za ljudska prava, u nevladinoj organizaciji Interights u Londonu i u Human Rights Watch u New Yorku. Objavila je veći broj članaka u međunarodnim časopisima i dva poglavlja u inozemnim knjigama te uredila dvije knjige: *Žene i pravo: feminističke pravne teorije* (2009.) i *Uskladenost hrvatskog zakonodavstva i prakse sa standardima Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda* (2011.). Njezina područja interesa jesu ljudska prava, posebice ljudska prava žena i praksa Europskog suda za ljudska prava, te feminističke pravne teorije.

Sanja Sarnavka, profesorica komparativne književnosti i jugoslavenskih jezika i književnosti, na različite je načine vezana uz medije u svom profesionalnom životu: povremeno pišući za dnevne novine, kao članica redakcije i novinarka filmskog časopisa *Hollywood*, urednica i voditeljica radioemisije *Mjesečnica* na Obiteljskom, a potom Zagrebačkom radiju, no najintenzivnije kao koordinatorica programa *Žene i mediji* Grupe za ženska ljudska prava B.a.B.e. U Centru za ženske studije nekoliko je godina vodila kolegij o medijima *Iskrivljeni odrazi*. Zamislila je, organizirala i ili sudjelovala u više istraživanja na nacionalnoj i međunarodnoj razini – prisutnost žena u dnevnim novinama, slika "žene" u medijima i reklamama, *Global Media Monitoring Project* (2000., 2005. i 2010.), slika "žene" u udžbenicima hrvatskog jezika. Autorica je tekstova i knjiga o prikazu žena u medijima, primjerice: *Put do vlastitog pogleda – kako čitati, slušati, gledati i razumjeti medijske tekstove i medijsku kulturu* (2006.; 2010.); *Rječita šutnja*, časopis Emzin (2010.); predavačica i voditeljica radionica (San Francisco, Bangkok, Dubrovnik, Sarajevo, Zagreb, Guadalajara itd.). Producentica je četiriju dokumentarnih filmova koji govore o prikazu žena i muškaraca u medijima (*Iskrivljeni odrazi*, 2002.; *Projekt: balerina i astronauti*, 2005.; *Muškarčine i muškarače*, 2006.; *Posao snova*, 2006.), više socijalnih spotova i triju glazbenih spotova. Producentica je i autorica projekta *VideoTeku ljudskih prava za mlade*, u sklopu kojega je snimljeno 10 dokumentarnih emisija *Crna kutija*, prikazanih na HTV-u.

Zilka Spahić-Šiljak doktorirala je na Rodnim studijima Sveučilišta u Novom Sadu s temom *Žene, religija i politika: Analiza utjecaja interpretativnog religijskog naslijeda judaizma, kršćanstva i islama na angažman žene u javnom životu i politici*. Radi kao koordinatorica i predavačica na magisterskom programu Religijskih studija Sveučilišta u Sarajevu. Također radi i kao koordinatorica istraživačkih projekata u području roda i obrazovanja u Transkulturnoj psihosocijalnoj fondaciji u Sarajevu. Zilka Spahić-Šiljak istraživačica je i znanstvenica koja se bavi avangardnim temama, uključujući ljudska prava, islam, religiju i rod, izgradnju mira, te ima više od deset godina iskustva u akademskoj nastavi i radu u državnim institucijama i nevladinom sektoru. Bila je gostujuća predavačica na mnogim sveučilištima u Europi i SAD-u. Uključena je u nekoliko istraživačkih projekata o religiji, rodu i ljudskim pravima. Objavila je nekoliko djela: monografiju *Žene, religija i politika* (2007.); suautorica je djela: *I vjernice i građanke* (2009.); *Monoteističko troglasje glasa: Uvod*

u židovstvo, kršćanstvo i islam (2009.); *Obiteljsko nasilje u Bosni i Hercegovini* (2006.); zbornik (ur.): *Religijski studij na Sveučilištima u Bosni i Hercegovini* (2008.). Prevela je: *Islam and the Challenge of Democracy* (2006.) i *The Forgotten Queens of Islam* (2005.).

Lynette Šikić-Mićanović znanstvena je suradnica u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu. Doktorirala je antropologiju i do sada je radila na različitim nacionalnim i međunarodnim projektima. Njezini znanstveni interesi uključuju: kvalitativne istraživačke metode, ruralna žena i razvoj, Romkinje i beskućnici u Hrvatskoj.

Helena Štimac Radin od 2004. godine obnaša dužnost predstojnice Ureda za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske. Diplomirala je sociologiju i filozofiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i magistrirala sociologiju. Od 2004. godine stalna je vanjska suradnica Instituta za društvena istraživanja u Zagrebu, u kojem je od 1990. do 2004. godine bila zaposlena kao istraživačica. Predstavnica je Republike Hrvatske u Upravnom odboru za ravnopravnost spolova Vijeća Europe. Godine 2005. bila je voditeljica državnog izaslanstva za predstavljanje 2. i 3. periodičnog izvješća Republike Hrvatske pred Odborom UN-a za uklanjanje svih oblika diskriminacije žena te je vodila radnu skupinu za izradu Nacionalne politike za promicanje ravnopravnosti spolova 2006. – 2010. i radnu skupinu za izradu Nacionalne politike za promicanje ravnopravnosti spolova 2011. – 2015. Članica je većeg broja radnih skupina vezanih uz unapređivanje ljudskih prava pri tijelima državne uprave i Vladi Republike Hrvatske, uključujući radne skupine za usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom EU na području ravnopravnosti spolova. Pokretačica je biblioteke Ureda za ravnopravnost spolova, koja objavljuje najznačajnije međunarodne i nacionalne dokumente posvećene uspostavljanju rodne ravnopravnosti. U koautorstvu je objavila nekoliko knjiga i veći broj znanstvenih, stručnih i publicističkih radova s područja sociologije i politike ravnopravnosti spolova. Sudjelovala je na brojnim nacionalnim i međunarodnim znanstvenim, stručnim i političkim konferencijama, skupovima i seminarima. Članica je Hrvatskoga socioškog društva i Hrvatskoga filozofskog društva. Za svoj dugogodišnji rad na promicanju ženskih ljudskih prava primila je i priznanja i zahvalnice nevladinih udruga aktivnih u tom području.

Jelka Vince Pallua (viša znanstvena suradnica) diplomirala je, magistrirala i doktorirala etnologiju na Odjeku za etnologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Dvadeset godina radi na istom fakultetu predajući pet kolegija (uvela mediteranistiku kao kolegij). Na istom odsjeku i fakultetu danas predaje na doktorskom studiju, a od 2007. zaposlena je u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar u Zagrebu. Akademsku godinu 2001./02. provela je kao *teacher fellow* na University College London/UCL – School of Slavonic and East European Studies/SSEES, a od 2002. do 2004. ciklički je predavala *Uvod u kulturnu antropologiju* u okviru jadransko-jonskog programa *Uniadrión* na Sveučilištu u Bolonji. Objavila je četrdesetak znanstvenih i stručnih radova te sudjelovala na dvadesetak međunarodnih i desetak domaćih znanstvenih skupova. Osnovna područja interesa, osim izravno etnoloških (društvena i duhovna kultura, mediteranistika, povijest hrvatske etnološke misli u europskom kontekstu itd.) uključuju i žensku/rodnu tematiku s kulturno-antropološkim predznakom. Osim znanstvenog interesa za ženske teme, sedamnaest godina intenzivno sudjeluje u radu ženske nevladine udruge Društvo hrvatskih intelektualki, sada kao potpredsjednica, a niz godina kao koordinatorica za međunarodne odnose (CIR), zatim u radu *University Women of Europe* i *International Federation of University Women* – od 2005. do 2008. kao ocjenjivačica europskih projekata. Članica je i potpredsjednica udruge za povijest žena *Klio*.

Mario Vinković docent je na Katedri radno-pravnih i socijalnih znanosti te prodekan za znanost i međunarodnu suradnju Pravnog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Voditelj je interdisciplinarnih poslijediplomskih specijalističkih europskih studija istoga sveučilišta. Od 2003. do 2006. godine bio je mladi istraživač na zajedničkom međunarodnom projektu British Academy *Gender Equality and Adjustment of Constitutions and Institutions* (voditelji: prof. dr. Jo Shaw, prof. dr. Siniša Rodin i prof. Fiona C. Beveridge). U znanstvenom radu posebno se bavio problematikom zaštite majčinstva, dječjeg rada, zapošljavanja maloljetnika, spolne diskriminacije pri radu i zapošljavanju i mobbinga – psihičkog zlostavljanja na radu.